ՓՆԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ԺԳ.

Ի ԹԱՂՈՒՄՆ ՏԵԱՌՆ Ի ՄԵԾԻ ՇԱԲԱԹՈՒ

Ի ՆԵՐՍԻՍԷ ԼԱՄԲՐՈՆԱՑԻՈՑ

կցուրդ

Բ.ՅՍԱՒՐ է շաբաթ և լռութիւն հանգիստ յերկրի.
Օ.լ 'ի գուբ ստուերին նընջէ արքայն և թագաւորն։
Բ.յժմիկ մատուցեալ Յովսէփ առ խաչն փրկչական
Հայեցեալ մաղթէր տալ զինք ձեռացըն պաշտաման։
Լ.ուկ, Տէր, աղաչեմ ես ամենով քեզ յանդիման
Որ յապերախտիցըս խաչեցար անպարտական.
Մի զքեզ յըղեցից անդր 'ի մեռեալս որ կան մընան,
Օ.փրկական ինքնամբ անդր արձակիչ սպասեալ յուսան։
Համբոյր սիրալիր տայր խոցուածոյն առանձնական,
Հեղոյր զարտասուն և կայր ինքեամբ 'ի պաշտաման։
Բ.յս է այն Յիսուս որոյ քաղցիւ կոյրք ողջացան,
Այս է միածինն որոյ բանիւ մեռեալք յարեան,
Ինձ է երանի որ զսա պաշտել եղէ արժան,
Զեռաւք տայ պատել և գանձ ունել անզուգական։
Ի նոր գերեզմանի աւծեալ դընէ 'ի հանգըստեան,
Յուսով ըսպասել նախագուշակըն յարութեան։
Շ.աբաթ է ասէ Բ.ստուած հանգիստ աշխատութեան,
Որ արարչագործ եղեր էիցս նորոգութեան.
Ի միաշաբաթն ասաց լինել յոյս յարութեան,
Օ.մեզ պայծառացոյց դարձեալ գեղով վայելչութեան։
Կոյսըն Մարիամ հանդէպ նըստէր 'ի հառաչման,
Մերձ 'ի գերեզմանն առ միածինն 'ի տրտմութեան։
Ո՛վ զիմ տարակոյսս ճրբ լուծանես զմաւրս նեղութեան,
Որ կամ երերեալ ընդ քո 'ի գբիդ այդ անձկութեան։
Ձիք ինձ որոշել մինչև տեսից զաւրն յարութեան.
Վ.ռեզ կարաւտութեամբս տացից ողջոյն խաղաղութեան։
Ընդ սրբոց կանանցն մրտցուք և մեք 'ի տրտմութեան,
Յայս աւրս անձկութեան յորժամ Փրկիչն 'ի գերեզման։
Թ.երևս արժանի լիցուք 'ի յաւրըն յարութեան,
Յամանել 'ի փառս և մեք Փրկչին մերոյ անուան։
Որում աւրհնութիւն միշտ գոհութիւն պատիւ անուան,
Բ.յժմ և հանապազ յաւիտենից 'ի յաւիտեան։

Փոխ

Աշակերտ տեառըն Յովսէփ հաւատարիմ
Ընդստգիւտ պահեաց ըզսէր վարդապետին։
Յորժամ ցրրուեալ ամենեքեան աւտարացան,
Եւ գառն 'ի ոչ-ոպանդ պատարագեալ 'ի տարածման։
Սա 'ի բաց ընդէջ զերկիւղն հրէական,
Եւ համարձակ Պիղատոսի եալ յանդիման։
Տուր ինձ զմարմինն, ով դատաւոր, զանպարտական
Որ կայ 'ի խաչն անմեղ մեռեալ մարդկան փոխան։
Որոյ ձայնիւն եղեն շարժեալ էքս ամենայն,
Եւ լուսաւորքդդ խաւարաւ դեռ ևս ողբան։
Օ Յիսուս ինդրեմ, տուր ինձ Թաղել 'ի գերեզման
Օրոյ ըզփառսըն հընչեցին վէմք և արձան։
Պիղատոս ծանեաւ ապա զմահն ինքնակամ
Ստուգեալ ըզնոյն թէ ոչ բրունի ըստ պատահման,
Գնա, առ Յովսէփ, ասէ, ըզսուրբն և ըզարժան.
Եւ համարձակ ընդնա պատուէ վայելչական.
Ընպարտական էր նա մահուդ պատժողութեան,
Բայց քո ժրպիրհ ազգդդ զլացող են փրկութեան.
Հա որոյ վրկայեցի արդարութեանն
Երկին երկրիւ եղև բանին իմ համաձայն։
Եկեալ ապա Յովսէփ խաչին ընթերակայ
Հեղոյր զարտասր անդր 'ի նայելն յարակայ։
Տէր իմ զիարդ մերձիմ 'ի քեզ ես համարձակ,
Ի յոր նայել էքս են 'ի յերրը խռովութեան։
Բայց թէ ներես սրրտիս իմոյ սիրելութեան
Եւ տաս կամաւք ըզքեզ ձեռացրս պաշտաման,
Օ՛ի յըղեցից 'ի գուբ ներքին ըստուերական,
Ընդ լուծանել զկապեալ հոգիքն 'ի գերութեան։
Ապա առեալ իրընգովք զմարմինն աստուածական
Սուրբ կրտաւովք պատեաց ըզսուրբն սրովբէական։
Օնորոգիչն եդ 'ի փորեալ 'ի նոր տապան,
Եւ դրամբք կընքեաց զշարժեալ կընիքքն հայրական։
Ով ահեղ անտանելիս ներգործութեան
Յորմէ յաղթիմք 'ի սոսկալիս խոնարհութեան։
Մի քան ըզմի սաստիկ հրաշիցս անճառութեան
Տրկարանամք լինել քննիչ և պատմաբան։

Ելտուած 'ի խաչն որպէս մեռեալ դէմ յանդիման,
Յորմէ ինքեալ 'ի գերեզմանն ըստուերական։
Տէր մեր այսաւր եմք 'ի յերկունքս տրտմութեան,
Որպէս երբեմն սուրբ աշակերտքն միաբան.
Լալով 'ի յողբս եմք և 'ի սուգ 'ի յերերման,
Փութա՛ յառնել և տալ ըզձայն մեզ ցընծութեան։
Այլ ոչ կարեմք տանել զխոնարհ կիրս փրկութեան
Որ յաձախեալ ցուցեր անձառ զարմանազան։
Քեզ աղաչեմք նախ քան ըզկէտ քո և զսահման
Արի 'ի գերեզդ և ըզմեզ փոխեա յուրախութեան։
Արհնեմք ըզքեզ այժմ և 'ի գուբդ ըստուերական,
Ուստի շնորհիս մեզ յարութիւն անմահութեան։
Երկրրպագեմք քեզ ընդ մեռեալսդ ամենեքեան
Որոց գնացեր տէր և քարոզ ազատութեան։
Ի կենդանեաց և մեռելոց 'ի մի բերան՝
Քեզ գոհութիւն միշտ աւրհնութեամբ 'ի յաւիտեան։

ԱՀԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Թրիչանկուրի երկու տաձարները։

ՀՆԴԿԱՍՏԱՆ մեծագործութեանց կողմանէ իրաւամբ Եգիպտացւոց ձեմարիտ նախանձորդ կը սեպուի. ինչուան հիմա շատ երևելի շէնքեր ունի՝ որոնց ձարտարապետութեան գերազանցութիւնը ամէնը կը վկայեն։ Թողունք Ալէմի շրջագայից մէջ գտնուած այնչափ մեծամեծ ամբարտակները, ու հոս Թրիչանկուրի երկու տաձարները միայն ստորագրենք։

Այս տաձարներէն առջինը բարձր բլրոյ մը վրայ կանգնուած է, ու չորս կողմը բլրոյն վրայ գեղեցիկ խաներ կան՝ որոնց վրայ արևելեան ձոխութիւնը կը փայլի։ Սեմ՛ու փառաւոր տեսք մը ունի, գագաթը ամպերու մէջ կորսուելովը կարծես թէ փոթորիկներն ու կայծակները կ՚արհամարհէ. մեծատարած լայնութեամբը աքանչելի երկիր մը բռնած է՝ որ բնութեան գեղեցկութիւններովը զարդարուած է։ Շէնքին չլայ տեղ տեղ նոր ձարտարապետութեան ոճը կ՚երևայ, որ դիւրին է զանազանել, ինչու որ յայտնի դուրս կը ցատքէ նախնի շինուածոյն քով՝ որ մինչև հիմա անփնաս պահուած է։ Հոս հասնելու ձամբան տեղ տեղ ապառաժներ պատուելով բացուած ու աստիձաններ ձեւացուցած է։ Այս ձամբուն վրայ՝ քովընտի ութսուն ոտք երկայնութեամբ ու անոր համեմատ լայնութեամբ ահագին օձ մը քանդակած է ապառաժ որմին վրայ. որ թէպէտ շատ վնթխարի է՝ բայց խիստ կատարեալ ու համեմատական են իրեն անդամները և շատ ալ բնական։ Այսոր երկու կողմը վիմափոր աստիձաններ կան ուր որ տեղացիք խուռն բազմութեամբ կը վազեն այս սրբազան հրեշին երկրպագութիւն մատուցանելու. և անշուշտ ասկէց առաջ եկած է այս մեր ըսած տաձարին սլլուութեան մեծ համբաւը։

Իսկ երկրորդ տաձարը, որուն պատկերն է դրածնիս, առջինէն շատ տարբերութիւն ունի շէնքին գեղեցկութեամբն ու փառաւորութիւնը, և մասնաւորապէս մուտքին աղուորութեամբը զանիկայ կը գերազանցէ, թէպէտ և